

Polska

Podatek importowy

2015-12-27 20:43:56

1. Podstawy prawne Uchwałami z 18 czerwca 1993 r. szwajcarscy radni uchwalili nową ordynację finansową Konfederacji Szwajcarskiej.

Ustanowiono w niej między innymi wprowadzenie podatku VAT.

Naród i kantony zatwierdziły 28 listopada 2004 r. nową ordynację finansową, która ma obowiązywać maksymalnie do 2020 roku.

Parlament uchwalił 12 czerwca 2009 r. federalną ustawę o podatku VAT (MWSTG; SR 641.20) i postanowił, że zacznie ona obowiązywać z dniem 1 stycznia 2010 r. Ustawa ta zastępuje federalną ustawę o podatku VAT z 2 września 1999 r.

W oparciu o nową ustawę o podatku VAT Rada Federacyjna wydała 27 listopada 2009 r. rozporządzenie do ustawy

o podatku VAT (MWSTV, SR 641.201). Federalny Departament Finansów wydał ze swojej strony między innymi rozporządzenie o zwolnionym od podatku imporcie towarów w małych ilościach, o nieznaczającej wartości lub znikomej kwocie podatku (SR 641.204) oraz rozporządzenie o zwolnieniu z podatku krajowych dostaw towarów przeznaczonych do wywozu w ruchu turystycznym (SR 641.202.2)

1. Zakres obowiązywania szwajcarskiego podatku VAT

Zakres obowiązywania podatku VAT rozciąga się na obszarze całego kraju. Pod pojęciem kraju rozumiany jest szwajcarski obszar państwa z terenami przyłączonymi celnie (Księstwo Liechtensteinu i Büsingen).

Tak długo jak mieszkańcy dolin Samnaun i Sampuoir są wyłączeni ze szwajcarskiego obszaru celnego, podatkiem VAT objęte są w tych dwóch dolinach tylko usługi. W przypadku dostaw towarów doliny Samnaun i Sampuoir

są traktowane jak zagranica. Powstające na podstawie tej uchwały deficyty podatkowe kompensowane są przez gminy Samnaun i Tschlin.

1. Właściwości

Poborem podatku VAT zajmują się następujące urzędy:

- Szwajcarska Administracja Podatkowa, Główny Wydział Podatku VAT oraz Administracja Podatkowa Księstwa Liechtensteinu są właściwe w sprawach poboru podatku od usług świadczonych w kraju (podatek krajowy) oraz podatku od usług świadczonych przez przedsiębiorstwa z siedzibą za granicą odbieranych przez odbiorców w kraju (podatek od zakupu towarów).
- Szwajcarska Administracja Celna pobiera podatek od importu towarów (podatek importowy)

Szwajcarska Administracja Podatkowa, Administracja Podatkowa Księstwa Liechtensteinu oraz Szwajcarska Administracja Celna wydają wszystkie rozporządzenia, które są konieczne do wykonywania przydzielonych im zadań.

1. Podatek importowy

4.1. Znaczenie i cel

W przypadku osób podlegających opodatkowaniu towary dostarczane w kraju są objęte podatkiem krajowym. Regulacja, która zezwalałaby na import towarów bez opodatkowania stanowiłaby dla podatników utrudnienie w rozwoju konkurencji na rynku. Byliby oni skonfrontowani z zagranicznymi konkurentami, dostarczającymi towary w kraju bezpośrednio do odbiorcy końcowego, nie odprowadzając przy tym podatku. Konsumpcja towarów byłaby niepełna i nierówno opodatkowana. Z tego powodu nie można zrezygnować z podatkowej rejestracji towarów importowanych z zagranicy.

Szczególne znaczenie ma podatek importowy w przypadku towarów, które są importowane przez importerów nieobjętych obowiązkiem podatkowym (osoby prywatne, szkoły itd.) To samo dotyczy importu towarów przez importerów, którzy wprowadzają się do kraju, ale nie mogą korzystać z odliczenia w całości lub częściowo podatku naliczonego w okresowym rozliczeniu ze Szwajcarską Administracją Podatkową lub Administracją Podatkową Księstwa Liechtensteinu (np. z powodu rozliczenia według stawki podatkowej z salda, przeznaczenia towarów na usługi zwolnione z podatku lub dla podatników, którzy otrzymują subwencje). Nieprawidłowo wymierzony podatek w przypadku importu prowadzi w takich przypadkach bezpośrednio do braku wpływów z tytułu podatków i wypaczenia konkurencji.

4.2. Prawo stosowane

Prawo celne obowiązuje również w przypadku podatku importowego, o ile ustawa o podatku VAT nie stanowi inaczej. Przykładowo w kwestii postępowania dotyczącego wymiaru podatku importowego ustawa o podatku VAT nie zawiera samodzielnej regulacji, dlatego w tym przypadku obowiązują przepisy prawa celnego.

4.3. Dłużnik podatkowy

4.3.1. Zasady

Dług podatku importowego powstaje w tym samym momencie jak dług celny. W rozumieniu ustawy celnej dłużnik celny jest zobowiązany do zapłacenia podatku i tym samym jest dłużnikiem podatkowym. Krąg takich osób jest relatywnie szeroki. Do takich osób należą przykładowo:

- osoba, która przewozi lub zleca przewiezienie towarów przez granicę;
- osoba, która jest zobowiązana do zgłoszenia celnego lub zostało jej to zlecone;
- osoba, na której rachunek towary są importowane.

Dla obowiązku podatkowego żadnego znaczenia nie ma, czy dłużnik celny, dostawca, importer, handlarz lub konsument jest zarejestrowany w kraju jako płatnik podatku, nie jest zarejestrowany lub czy jest właścicielem importowanych towarów. Podatnicy (dłużnicy podatkowi) odpowiadają między sobą solidarnie za dłużny podatek importowy. Regres dostosowany jest w ich przypadku według przepisów prawa cywilnego.

4.3.2. Wyjątki

4.3.2.1. Zniesienie odpowiedzialności solidarnej

Odpowiedzialność solidarna zniesiona jest wobec osób, które wystawiają zgłoszenia celne w ramach działalności

gospodarczej, o ile spełnione są kumulatywnie następujące warunki:

- importer jest uprawniony do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego;
- dług podatku importowego jest obciążeniem importera przez konto scentralizowanej procedury rozliczeniowej Szwajcarskiej Administracji Celnej, a importerowi zostanie następnie wystawiony rachunek przez Szwajcarską Administrację Celną;
- osoba, która wystawia zgłoszenia celne w ramach działalności gospodarczej, działa jako bezpośredni reprezentujący importera.

O reprezentacji jest mowa także w przypadku zlecenia przez importera osobie wystawiającej zgłoszenia celne w ramach działalności gospodarczej zgłoszenia do opodatkowania towarów przeznaczonych do importu, jak również obciążenie swojego konta scentralizowanej procedury rozliczeniowej Szwajcarskiej Administracji Celnej podatkiem importowym.

4.3.2.2. Procedura przesunięcia

Szwajcarska Administracja Podatkowa lub Administracja Podatkowa Księstwa Liechtensteinu mogą pod pewnymi warunkami zezwolić podatnikom zarejestrowanym w kraju na nieuiszczanie podatku importowego Szwajcarskiej Administracji Celnej, ale na zadeklarowanie go w okresowym rozliczeniu w Szwajcarskiej Administracji Podatkowej lub Administracji Podatkowej Księstwa Liechtensteinu. W takich przypadkach dłużnik podatkowy jest importerem wwożonych towarów, zarejestrowanym w kraju jako podatnik, który ma prawo do skorzystania z procedury przesunięcia.

4.4. Przedmiot opodatkowania

4.4.1. Zasady

Przedmiotem opodatkowania jest import towarów do kraju, tj. fizyczny ruch towarów przez granicę celną do tego kraju. Podatkowy stan faktyczny importu nie przewiduje transakcji obrotowych między uczestnikami transakcji. Z importem do czynienia mamy również, kiedy przedsiębiorca zagraniczny przewozi towary przez granicę, aby je sprzedać lub wynająć w kraju. Tak samo jest w przypadku, kiedy towary zostaną przekazane importerowi bez konieczności uiszczenia przez niego zapłaty.

Towarami są rzeczy ruchome, włączając zawarte w nich usługi i prawa. Żywe zwierzęta w przypadku importu traktowane są jako rzeczy.

Do przedmiotu opodatkowania należą nie tylko rzeczy w swojej fizyczności, ale także zawarte w rzeczach usługi i prawa. Bez znaczenia jest stosunek wartości materialnej rzeczy do stosunku wartości usług i praw w tej rzeczy. Nawet, jeśli wartość materialna rzeczy stanowi jedynie ułamkową część wartości zawartych w rzeczy usług lub praw, rzecz ta, włączając zawarte w niej usługi i prawa, traktowana jest jako przedmiot opodatkowania (np. programy komputerowe na nośnikach danych).

Wyżej opisana zasada prowadzi do tego, że w przypadku importu opodatkowane jest nie tylko wynagrodzenie lub wartość rynkowa rzeczy w swojej fizyczności, ale także wynagrodzenie lub wartość rynkowa zawartych w rzeczy usług i/lub praw.

4.4.2. Wyjątki

Odmienne od zasady opisanej w punkcie 4.4.1 traktowane są nośniki danych objęte podatkiem od zakupu towarów, jeżeli podczas importu nie da się ustalić ich wartości rynkowej. Jako nośnik danych bez wartości

rynkowej traktowany jest, niezależnie od materiału nośnika lub sposobu zapisania danych, każdy nośnik danych, który w momencie importu może zostać

- pozyskany inaczej niż przez uiszczenie ustalonego wynagrodzenia w momencie importu oraz
- użyty w inny sposób niż przez uiszczenie zgodnej z umową, jednorazowej, ustalonej w momencie importu opłaty licencyjnej.

Rozstrzygającą odpowiedzią na pytanie, czy o taki nośnik danych chodzi, są nośnik wraz z zawartymi w nim usługami i związanymi z tym prawami oraz transakcja prowadząca do importu. Nośnik danych może mianowicie zawierać programy komputerowe i pliki komputerowe oraz ich uaktualnienia i ulepszenia, jak również dane dźwiękowe i graficzne. Dalej idące informacje w tej kwestii znajdują się w publikacji „Oprogramowanie” [„Software”].

Jak nośniki danych bez wartości rynkowej traktuje się następujące świadczenia, o ile zostaną one oddane do dyspozycji zleceniodawcy na podstawie samodzielnej czynności prawnej:

- plany i rysunki architektów i inżynierów;

Świadczenie nie ma charakteru świadczenia wykonanego na podstawie samodzielnej czynności prawnej, gdy na przykład architekt zobowiązany jest dostarczyć inwestorowi wraz z oddaniem nośnika danych także budowlę lub jej część. Natomiast samodzielna czynność prawna występuje, gdy architekt wraz z oddaniem nośnika danych przejmuje tylko zadania nadzorcze i doradcze.

- rysunki i ilustracje grafików i projektantów;
- potwierdzone na piśmie prawa i wartości niematerialne;
- pisma prawnicze adwokatów;
- opinie biegłych;
- tłumaczenia tekstów;
- wyniki badań naukowych i eksperymentów, wyniki analiz, oceny i tym podobne.

Samodzielna czynność prawna występuje, kiedy świadczenie wykonywane jest niezależnie od dostawy budowli lub przedmiotu ruchomego (ruchomości).

Zakup takich nośników danych za granicą nie podlega tym samym podatkowi importowemu, lecz podatkowi od zakupu towarów. Opodatkowanie ich należy do Szwajcarskiej Administracji Podatkowej lub Administracji Podatkowej Księstwa Liechtensteinu. Mimo wszystko tego rodzaju nośniki danych należy zgłosić w punkcie odprawy celnej w celu wymierzenia podatku. W zgłoszeniu celnym należy podać wartość podatku VAT jako wartość 0 CHF.

4.4.3. Większość świadczeń

4.4.3.1. Podstawa prawna

W przypadku większości świadczeń obowiązują następujące zasady dotyczące podatku krajowego:

- Niezależne od siebie świadczenia traktowane są samodzielnie.
- Większa liczba niezależnych od siebie świadczeń, które są połączone w jedną całość rzeczową lub są oferowane jako kombinacja świadczeń (świadczenia kombinowane), mogą być traktowane jednolicie na podstawie przeważającego świadczenia, jeżeli świadczone są w celu uzyskania całkowitego wynagrodzenia, a świadczenie przeważające wynosi przynajmniej 70 % wynagrodzenia całkowitego pod względem wartości (kombinacja).
- Świadczenia, które stanowią gospodarczą całość i przenikają się w takim stopniu, że mogą być postrzegane jako niepodzielna całość, traktowane są jako jednorodny proces gospodarczy i należy je traktować zgodnie z ich charakterem jako świadczenie całkowite.
- Świadczenia dodatkowe, mianowicie pakowanie i opakowania będą pod względem podatkowym traktowane tak samo jak świadczenie główne.

Zasady te są rozstrzygające także w przypadku podatku importowego.

W przypadku wymiaru podatku importowego należy tym samym uwzględnić postanowienia dotyczące większości świadczeń, jeżeli w przypadku importu towarów występują następujące możliwości:

- większość towarów składających się z towaru opodatkowanego według stawki zredukowanej i stawki normalnej;
- większość towarów składających się z towaru zwolnionego od podatku i podlegającego opodatkowaniu;
- większość towarów składających się z opakowania i zawartości opakowania;
- większość świadczeń składających się z dostawy towaru z zagranicy do kraju i transportu towaru do importera;
- większość świadczeń składających się z dostawy towaru z zagranicy do kraju i montażu towaru w kraju.
- Następnie należy wskazać, jak takie zdarzenia muszą być traktowane pod względem podatkowym. W tym przypadku należy postępować w następującej kolejności:
- Czy są to świadczenia, które są powiązane ze sobą gospodarczo w bliskim stopniu oraz w taki sposób się przenikają, że można je traktować jako niepodzielną całość (świadczenie całkowite zgodnie z punktem 4.4.3.2)?
- Czy jest to świadczenie główne i świadczenie dodatkowe zgodnie z punktem 4.4.3.3?
- Czy jest to całość rzeczowa lub kombinacja świadczeń oferowanych za wynagrodzenie całkowite (kombinacja niezależnych od siebie świadczeń, patrz punkt 4.4.3.4.)?

4.4.3.2. Świadczenie całkowite

Świadczenie całkowite (niepodzielna całość) występuje, kiedy pojedyncze świadczenia są ze sobą gospodarczo blisko powiązane i przenikają się w takim stopniu, że postrzegane są jako niepodzielna całość. Pojedyncze świadczenie jest tak harmonijne z przedmiotem świadczenia całkowitego, że w nim się realizuje i traci swoją samodzielność. Świadczenia całkowite traktowane są jako jednorodny proces gospodarczy.

W przypadku towarów słuszny jest opis ich części składowych. Częścią składową towaru jest wszystko, co należy do jego istoty, zgodnie z panującymi na miejscu poglądami oraz nie może być od niego oddzielone powodując jej zniszczenie, uszkodzenie lub zmianę. Część składowa nie jest częścią osobną rzeczą (tylko częścią rzeczy).

Traktowanie podatkowe świadczenia całkowitego zależy od charakteru takiego świadczenia. Z tego powodu należy patrzeć nie z perspektywy świadczeniodawcy, lecz z perspektywy przeciętnego konsumenta. Perspektywa oraz interes indywidualnego odbiorcy świadczenia mają znaczenie w każdorazowym pojedynczym przypadku. Nie ma wpływu także, jak umowa została skonstruowana i czy świadczeniodawca na fakturze wystawia świadczenie całkowite czy pojedyncze części składowe świadczenia.

4.4.3.3. Świadczenie główne i dodatkowe

Jeżeli większość świadczeń (towary lub towar i usługa) nie kwalifikuje się jako świadczenie całkowite w rozumieniu punktu 4.4.3.2 należy w następnej kolejności sprawdzić, czy spełnione są kryteria świadczenia głównego i dodatkowego.

W przypadku gdy większość świadczeń łącznie wykazuje pełny i sensowny cel gospodarczy, należy rozróżnić między takim świadczeniem, które istnieje również samodzielnie i niezależnie od innych świadczeń oraz świadczeniem, służącym wyłącznie do gospodarowania, korzystania, przechowywania itd. innego świadczenia. Świadczenie wykonywane w takiej formie traktuje się jako świadczenie dodatkowe i w rozumieniu podatkowym traktowane jest jak osobne świadczenie, tj. świadczenie główne.

Stosunek między świadczeniem głównym i świadczeniem dodatkowym określany jest jako akcesoryjny. Wobec świadczenia dodatkowego pierwszeństwo ma tym samym świadczenie główne. Świadczenie musi być zatem traktowane jako dodatkowe do świadczenia głównego, jeżeli spełnia równocześnie następujące warunki:

- w porównaniu do świadczenia głównego jest drugorzędne;
- jest blisko powiązane ze świadczeniem głównym;
- uzupełnia, ulepsza lub gospodarczo dopełnia świadczenie główne;
- występuje zwykle ze świadczeniem głównym („w jego obecności”).
- Wymagane jest natomiast, żeby różne świadczenia były wzajemnie do siebie w stosunku do nad- i podrzędności. Jako świadczenia dodatkowe w związku z importem towarów zaliczane są:
  - wydanie opakowania do towaru (patrz punkt 4.4.3.3.1);
  - wydanie dodatków i rzeczy dodatkowych (patrz punkt 4.4.3.3.2);
  - pozostałe w związku z importowanym towarem wykonane świadczenia (np. świadczenia transportowe i

związane z cleniem; patrz 4.4.3.3.3).

Świadczenia dodatkowe pod względem podatku VAT traktowane są jak świadczenie główne. Należy je zatem opodatkować według postanowień dla świadczenia głównego.

4.4.3.3.1. Opakowania towarów

Opakowania towarów należy, niezależnie od ich wartości użytkowej, zawsze postrzegać jako świadczenie dodatkowe do importowanych towarów, jeżeli opakowanie zapakowanych towarów jest zwyczajne (patrz także publikacja „Kaucje zwrotne zbiorników i opakowań”) [„Pfandgelder auf Gebinden und Umschliessungen”].

Opakowanie szczególne należy traktować nie jako świadczenie dodatkowe, lecz jako część kombinacji towarów zgodnie z punktem 4.4.3.4.

4.4.3.3.2. Dodatek i rzeczy dodatkowe

W przypadku dodatku i rzeczy dodatkowych należy je oddzielić podobnie, jak w przypadku opakowania towarów. Świadczenie dodatkowe występuje wtedy, kiedy jest to zwyczajny dodatek lub zwyczajna rzecz dodatkowa. W innym przypadku jest to kombinacja towarów zgodnie z punktem 4.4.3.4.

4.4.3.3.3. Pozostałe świadczenia wykonane w związku z importowanymi towarami

W przypadku świadczeń wykonywanych w związku z importowanymi towarami, jak przewóz i opodatkowanie importowanych towarów, sadzenie roślin importowanych związanych ze zleceniem prac ogrodowych i tym podobnych, mamy do czynienia ze zwykłym świadczeniem dodatkowym. Koszty takich świadczeń są traktowane pod względem podatkowym jak towary importowane.

4.4.3.4. Kombinacje świadczeń (kombinacje towarów)

Każde pojedyncze świadczenie połączonych ze sobą niezależnych świadczeń (kombinacja towarów) tworzy pod względem podatku VAT import samodzielny. Opodatkowanie takich kombinacji nie wiąże się z żadnymi trudnościami, tak długo jak łączone towary polegają opodatkowaniu taką samą stawką podatkową lub składają się tylko z towarów podlegających opodatkowaniu lub zwolnionych od podatku. Jeżeli taka kombinacja obejmuje towary podlegające opodatkowaniu według różnych stawek podatkowych, każdy towar należy opodatkować według odpowiedniej dla niego stawki podatkowej. Taka sama zasada obowiązuje, kiedy kombinacja składa się z towarów podlegających opodatkowaniu oraz zwolnionych od podatku.

W celu umożliwienia oddzielnego opodatkowania, producent kombinacji musi w punkcie odprawy celnej udzielić informacji za pomocą dokumentu (kalkulacja kosztów), jak wysokie jest wynagrodzenie całkowite i koszty własne poszczególnych towarów zawartych w kombinacji. Składniki kosztów, które nie mogą być w pełni przyporządkowane poszczególnym towarom (koszty wspólne, zysk, koszty transportu itd.) należy podzielić proporcjonalnie do ich wartości na poszczególne towary zawarte w kombinacji. Przedłożone kalkulacje kosztów są traktowane w sposób poufny.

Jeżeli w momencie importu kombinacji stwierdza się brak takiego dokumentu lub występują wątpliwości dotyczące jego prawidłowości, wynagrodzenie całkowite opodatkowane będzie według stawki wyższej.

Dla uproszczenia, odmiennie od ww. opisanych zasad obowiązują następujące wyjątki:

- czasopisma z dołączonymi towarami (np. nośnikami danych, dźwięku lub obrazu) podlegają zredukowanej stawce podatkowej, o ile czasopismo podlega zredukowanej stawce i nie jest świadczeniem dodatkowym do dołączonych towarów;
- aranżacje kwiatowe i roślinne do kwoty CHF 300 za aranżację należy opodatkować według stawki zryczałtowanej, o ile kwiaty / rośliny są charakterystyczne dla aranżacji;
- rośliny hydroponiczne z osłonkami doniczkowymi do kwoty CHF 300 za roślinę lub doniczkę podlegają zredukowanej stawce podatkowej, o ile roślina, wskaźnik stanu wody i osłonka doniczkowa nie są zapakowane oddzielnie;
- wieńce adwentowe i girlandy do kwoty CHF 300 za wieniec lub girlandę podlegają zredukowanej stawce podatkowej, o ile zawierają liście naturalne, kwiaty cięte lub gałęzie;
- bukiety kwiatów i wieńce pogrzebowe zawierające materiał roślinny podlegają zredukowanej stawce podatkowej;
- inne oferowane kombinacje za kwotę całkowitego wynagrodzenia ze świadczeniem przeważającym 70%.

Więcej niezależnych od siebie świadczeń, które są ze sobą połączone w jeden zbiór rzeczy lub są oferowane jako kombinacja świadczeń, mogą być traktowane całościowo według przeważającego świadczenia, jeśli świadczone są za wynagrodzeniem całkowitym, a udział świadczenia przeważającego w tym wynagrodzeniu wynosi przynajmniej 70%. Postanowienie to obowiązuje odmiennie do zasady oddzielnego opodatkowania, którą należy stosować w przypadku kombinacji świadczeń od siebie niezależnych. Całkowite wynagrodzenie za taką kombinację może być tym samym opodatkowane według odpowiedniej stawki podatkowej (stawka normalna, stawka zredukowana, lub 0 %) dla takiego świadczenia, którego udział w całkowitym wynagrodzeniu wynosi przynajmniej 70%.

Jeżeli przykładowo udział towaru podlegającego opodatkowaniu według zredukowanej stawki wynosi przynajmniej 70% wynagrodzenia całkowitego, wynagrodzenie całkowite może być opodatkowane na wniosek według tej stawki. Konieczne jest przedłożenie wcześniej wymienionej kalkulacji kosztów producenta tak, aby w punkcie kontroli celnej można było sprawdzić, czy reguła 70% jest spełniona.

4.5. Import zwolniony od podatku

Z podatku importowego zwolnione są:

- towary zgodnie z rozporządzeniem Szwajcarskiego Departamentu Finansów o zwolnionym od podatku imporcie towarów w małych ilościach, o nieznaczącej wartości lub o nieznaczącej wysokości podatku (prezenty od osób prywatnych mieszkających za granicą dla osób prywatnych w kraju do wartości CHF 100, towary w ruchu turystycznym importowane w dozwolonej ilości, kwota podatku na każdy dokument importowy nie jest wyższa niż 5 CHF);
- organy ludzkie importowane przez medycznie uznane instytucje i szpitale, jak również ludzka krew całkowita importowana przez osoby posiadające do tego stosowne zezwolenie;
- dzieła sztuki, wytworzone osobiście przez artystę środkami sztuki malarskiej lub rzeźbiarza i wwożone do kraju przez samego artystę lub na jego zlecenie, z wyjątkiem wynagrodzenia dla osób trzecich za prace wykonane przy tym dziele sztuki za granicą (np. odlewy rzeźb);
- towary, które zgodnie z art. 8 ustęp 2 litery b-d, g i i-l ustawy celnej są zwolnione z cła (np. ustawowe środki płatnicze, papiery wartościowe, manuskrypty i dokumenty bez wartości kolekcjonerskiej; obowiązujące w kraju znaczki pocztowe i pozostałe urzędowe znaczki opłaty, najwyżej do nadrukowanej wartości, mienie przesiedleńcze, wyposażenie i masa spadkowa; wzory towarów i próby towarów);

- statki powietrzne i przedmioty do montażu, eksploatacji lub zaopatrzenia takich statków powietrznych, o ile są one importowane w ramach dostawy (przeniesienie gospodarczego prawa do rozporządzania [zakupu] lub niepieniężne przekazanie do używania lub użytkowania [najem, leasing]) przez przedsiębiorstwa lotnicze posiadające prawo do zwolnienia z podatku; Zwolnienie z podatku obowiązuje także w przypadku reimportu takich statków powietrznych i przedmiotów zakupionych przez wymienione przedsiębiorstwa ruchu lotniczego po przebudowach, remontach i przeglądach technicznych za granicą oraz dla statków powietrznych i wymienionych towarów, które posiadające prawo do zwolnienia z podatku przedsiębiorstwa lotnicze, zakupiły już przed importem w ramach dostawy i po imporcie używają ich do własnych, uprawnionych do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego działalności związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa;
- krajowe towary zwrócone z zagranicy, które zostały opodatkowane według procedury eksportowej i odesłane do nadawcy w kraju w stanie niezmienionym, o ile nie zostały zwolnione z podatku krajowego z powodu eksportu;
- Zwolnienie od podatku następuje przez zwrot podatku, o ile podatek importowy jest znaczny. Punkty odprawy celnej opodatkowują takie przedmioty w przypadku reimportu. Dalsze informacje w tej sprawie znajdują się w publikacji „Traktowanie celne i podatkowe krajowych towarów zwróconych z zagranicy” [Zoll- i Steuerbehandlung von inländischen Rückwaren].;
- elektryczność w przewodach i gaz ziemny w gazociągach;
- towary, które zostały zadeklarowane w umowach dotyczących prawa międzynarodowego jako zwolnione z podatku;
- towary, które po postępowaniu celnym czasowego użytkowania lub po postępowaniu celnym aktywnego uszlachetniania ze zwrotem, są importowane do kraju czasowo, z wyjątkiem wynagrodzenia za ich używanie;
- towary, które są importowane do kraju przejściowo w celu obrotu uszlachetniającego w ramach umowy o dzieło przez osobę zarejestrowaną w kraju jako podatnika i po postępowaniu celnym aktywnego uszlachetniania są opodatkowane warunkowym obowiązkiem zapłaty (tzw. procedura zawieszająca);
- towary, które po postępowaniu celnym czasowego użytkowania lub po postępowaniu celnym tymczasowego pasywnego obrotu uszlachetniającego zostały eksportowane z kraju czasowo w ramach umowy o dzieło i odesłane do nadawcy w kraju, z wyjątkiem wynagrodzenia za wykonane za granicą prace przy tych przedmiotach (naprawa, uszlachetnienie, kontrola, regulacja, kontrola funkcyjna, itd.);
- towary, które w celu obrotu uszlachetniającego w ramach umowy o dzieło, po procedurze eksportowej zostały przewiezione za granicę i są odesłane do nadawcy w kraju, z wyjątkiem wynagrodzenia za wykonane za granicą prace (naprawa, uszlachetnienie, kontrola, regulacja, kontrola funkcyjna, itd.);
- towary, które rząd federalny określił jako zwolnione od podatku (przedmioty dla głów państw, jak również placówek dyplomatycznych, konsularnych i międzynarodowych oraz ich członków; trumny, urny i biżuteria żałobna; nagrody honorowe, znaki pamiątkowe i dary honorowe; zapasy dla wagonów restauracyjnych, zapasy, części zamienne i przedmioty wyposażenia na statkach; zapasy, części zamienne i przedmioty wyposażenia na pokładach statków powietrznych, złoto monetarne i czyste złoto).

4.6. Obliczenie podatku

4.6.1. Zasady

Podatek importowy oblicza się w przypadku transakcji zbycia i transakcji komisowych od wynagrodzenia, które uiszcza lub musi uiścić importer lub osoba trzecia na jego miejscu. Jeżeli do importu prowadzi inna transakcja

podatek importowy oblicza się od wartości rynkowej. Do wynagrodzenia lub wartości rynkowej należy uwzględnić, o ile nie są już zawarte:

- podatki dłużne, cła i pozostałe opłaty powstałe poza krajem oraz powstałe w wyniku importu z wyjątkiem podatku importowego;
- koszty przewozu lub wysyłki i wszystkie z tym związane świadczenia do miejsca przeznaczenia w kraju.

Podstawa obliczenia podatku importowego określona jest w kolejnych punktach tej publikacji jako wynagrodzenie lub wartość rynkowa w miejscu przeznaczenia w kraju.

Następujące pojęcia stosowane w wyżej opisanej zasadzie zostaną objaśnione bliżej w punktach 4.6.2 do 4.6.4:

- importer, w przypadku importów na podstawie transakcji sprzedaży lub komisu oraz w przypadku innych transakcji (punkt 4.6.2);
- wynagrodzenie / wartość rynkowa (punkt 4.6.3);
- koszty przewozu lub wysyłki i wszystkie z tym związane świadczenia do miejsca przeznaczenia w kraju (punkt 4.6.4).

4.6.2. Importer

4.6.2.1. Transakcja sprzedaży lub komisu jako podstawy importu

4.6.2.1.1. Ogólne

Podatnik zarejestrowany w Szwajcarskiej Administracji Podatkowej lub w Administracji Podatkowej Księstwa Liechtensteinu musi zapłacić podatek w kraju tylko za dostawy towarów, które następują w kraju. Niepodlegające opodatkowaniu są dostawy towarów za granicą. Czy dostawa ma miejsce w kraju czy za granicą, zależy od tego, gdzie znajdują się towary w momencie dostawy, tj. od miejsca dostawy.

Miejsce dostawy opisane jest w ustawie o podatku VAT. Rozróżnienia są następujące:

- Odbiorca odbiera towary od dostawcy lub zleca je odebrać tam osobie trzeciej (np. spedytorowi lub przewoźnikowi) (dostawa z odbiorem). W przypadku dostaw z odbiorem miejsce dostawy jest tam, gdzie dostawca przekazuje towary odbiorcy lub na jego zlecenie osobie trzeciej.
- Dostawca wysyła lub przewozi towary (dostawa przewozowa lub wysyłkowa). W przypadku dostawy przewozowej dostawca przewozi samodzielnie towary do odbiorcy, w przypadku dostawy wysyłkowej zleca niezależnej osobie trzeciej (np. spedytorowi lub przewoźnikowi) transport towarów do swojego odbiorcy. W przypadku takich dostaw miejsce dostawy jest tam, gdzie rozpoczyna się przewóz lub wysyłka.

W związku z tym wskazuje się na publikację „ Miejsce dostawy i importer w przypadku importów” [„Ort der Lieferung und Importeur bei Einfuhren”].

4.6.2.1.2. Transakcje obrotowe z dostawcą

Jeżeli dostawca zagraniczny A wysyła lub przewozi towary do odbiorcy B, transakcja między nim (A) i odbiorcą B prowadzi do importu. To samo obowiązuje, kiedy odbiorca B odbiera towary u zagranicznego dostawcy A lub zleca ich odbiór tam osobie trzeciej (np. spedytorowi, przewoźnikowi).

W zgłoszeniu celnym należy wpisać odbiorcę B jako importera i odbiorcę.

Podatek importowy wymierza się od wynagrodzenia, które odbiorca B musi uiścić dostawcy A. W kwocie wynagrodzenia należy zawrzeć koszty przewozu lub wysyłki i wszystkie związane z tym świadczenia aż do miejsca przeznaczenia w kraju, o ile nie są już w niej zawarte (por. punkt 4.6.4).

Odmienne od tej zasady regulacje obowiązują w następujących przypadkach:

- Zagraniczny dostawca A świadczy w kraju usługę na podstawie umowy o dzieło (np. montaż dostarczonych przez niego towarów w kraju) lub dostarcza importowane towary po obróbce w kraju. W przypadku takich świadczeń zagraniczny dostawca A wykonuje dostawę w kraju. W związku z tym wskazuje się na publikację „Dostawy na podstawie umowy o dzieło i dostawy towarów po obróbce w kraju” [„Werkvertragliche Lieferungen und Ablieferung von Gegenständen nach Bearbeitung im Inland”].
- Zagraniczny dostawca A jest zarejestrowany w kraju jako podatnik. Złożył on wniosek o oświadczenie o podporządkowaniu w Szwajcarskiej Administracji Podatkowej lub w Administracji Podatkowej Księstwa Liechtensteinu i wniosek został rozpatrzony pozytywnie. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku miejsce dostawy jest przenoszone do kraju, o ile dostawca A przewozi przedmiot dostawy samodzielnie do kraju (dostawa przewozowa) lub zleca transport osobie trzeciej (np. spedytorowi) (dostawa wysyłkowa). Jeżeli warunki te są spełnione, konsekwencje są następujące:
  - w zgłoszeniu celnym jako importera zagranicznego należy podać dostawcę A na adres jego krajowego reprezentanta podatkowego (np. Handels AG, Bonn, na adres Treuhand AG, Postfach Biel) i jako odbiorcę - odbiorcę B;
  - w przypadku importu towarów podatek importowy oblicza się od wynagrodzenia w miejscu przeznaczenia w kraju, które uiszcza lub musi uiścić odbiorca B zagranicznemu dostawcy A;
  - zagraniczny dostawca A może zwrócić się o zwrot pobranego przez Szwajcarską Administrację Celną podatku importowego w rozliczeniu okresowym ze Szwajcarską Administracją Podatkową lub Administracją Podatkową Księstwa Liechtensteinu jako podatek naliczony, o ile ma takie prawo;
  - zagraniczny dostawca musi rozliczyć dostawy, do których wykorzystuje towary importowane do kraju, ze Szwajcarską Administracją Podatkową lub Administracją Podatkową Księstwa Liechtensteinu, co powoduje, że ma prawo do przerzucenia podatku krajowego z faktury na odbiorcę B.

Posiadacz pozytywnie rozpatrzonego oświadczenia o podporządkowaniu może zastosować lub nie zastosować tego postępowania w przypadku każdego konkretnego importu na podstawie dostawy przewozowej lub wysyłkowej. Jeżeli dostawca A w przypadku dostawy przewozowej lub wysyłkowej nie chce zastosować swojego pozytywnie rozpatrzonego przez Szwajcarską Administrację Podatkową lub Administrację Podatkową Księstwa Liechtensteinu oświadczenia o podporządkowaniu, musi w momencie importu umieścić na fakturze do swojego odbiorcy informację o niezastosowaniu oświadczenia o podporządkowaniu. Niezastosowanie oświadczenia o podporządkowaniu powoduje, że odbiorca B jest importерem i odbiorcą towarów i dostawca A nie musi płacić podatku za tą dostawę w kraju.

Według Szwajcarskiej Administracji Podatkowej lub Administracji Podatkowej Księstwa Liechtensteinu miejsce dostawy nie jest przenoszone do kraju, jeżeli odbiorca B odbiera towar samodzielnie lub zleca odbiór osobie trzeciej (np. spedytorowi) od dostawcy A (dostawa odbiorcza).

4.6.2.1.3. Transakcje obrotowe z dwoma dostawcami w serii (transakcje seryjne)

Transakcja seryjna to transakcja, w której więcej dostawców zawiera transakcje obrotowe dotyczące tych samych towarów i te transakcje są spełnione przez to, że:

- ostatni krajowy odbiorca C w serii odbiera towary dostawy od pierwszego zagranicznego dostawcy A w serii lub zleca ich odbiór osobie trzeciej (spedytorowi, przewoźnikowi) lub
- pierwszy dostawca A w serii przewozi lub wysyła towary dostawy do ostatniego krajowego odbiorcy C w serii lub
- krajowy lub zagraniczny pośrednik B przewozi towary dostawy lub zleca ich transport osobie trzeciej (np. spedytorowi lub przewoźnikowi) od zagranicznego dostawcy A do odbiorcy C.

Jeżeli pierwszy dostawca A w serii wysyła lub przewozi towary do krajowego odbiorcy C, odbiorca C jest importerem. Importerem jest zatem ten odbiorca w serii, któremu pierwszy dostawca w serii dostarcza towary (dostawa przewozowa) lub któremu spedytor lub przewoźnik musi je dostarczyć zgodnie ze zleceniem pierwszego dostawcy w serii (dostawa wysyłkowa).

Jeżeli pośrednik krajowy lub zagraniczny B przewozi przedmioty dostawy od zagranicznego dostawcy A do odbiorcy C lub zleca ich transport tam osobie trzeciej (np. spedytorowi lub przewoźnikowi), odbiorca towarów C jest importerem towarów. Importerem jest tym samym ten odbiorca w serii, któremu pośrednik B dostarcza towary (dostawa przewozowa) lub któremu spedytor lub przewoźnik musi je dostarczyć zgodnie ze zleceniem pośrednika B (dostawa wysyłkowa).

Jeżeli odbiorca C odbiera towary od pierwszego dostawcy A lub zleca ich odbiór osobie trzeciej (np. spedytorowi lub przewoźnikowi) jest także importerem towarów. Importerem jest więc ten odbiorca, który odbiera lub zleca odbiór towarów za granicą.

Do importu prowadzi transakcja między odbiorcą B i importerem C. Należne wynagrodzenie za transakcję jest podstawą obliczenia podatku importowego. W należnym wynagrodzeniu muszą być uwzględnione koszty przewozu i wysyłki oraz wszystkie z tym związane świadczenia do miejsca przeznaczenia w kraju, o ile nie są już wcześniej w nim zawarte (patrz punkt 4.6.4). Pośrednik B wykonuje dostawę za granicą, za którą nie musi płacić podatku Szwajcarskiej Administracji Podatkowej lub Administracji Podatkowej Księstwa Liechtensteinu.

W następujących przypadkach obowiązują odmienne od tych zasad regulacje:

- Zagraniczny dostawca A wykonuje w kraju dostawę na podstawie umowy o dzieło (np. montaż importowanych przez niego do kraju towarów) lub dostarcza w kraju importowane towary po obróbce. W przypadku takich świadczeń zagraniczny dostawca wykonuje dostawę w kraju. W związku z tym wskazuje się na publikację „Dostawy na podstawie umowy o dzieło i dostawy towarów po obróbce w kraju”. [Werkvertragliche Lieferungen und Ablieferung von Gegenständen nach Bearbeitung im Inland“]
- Pośrednik B świadczy, inaczej niż opisano w poprzednim punkcie, dostawę z miejscem dostawy za granicą i jest w kraju zarejestrowany jako podatnik. Dodatkowo złożył wniosek o oświadczenie podporządkowania

w Szwajcarskiej Administracji Podatkowej lub Administracji Podatkowej Księstwa Liechtensteinu i jego wniosek został rozpatrzony pozytywnie. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku miejsce dostawy przenosi się do kraju, o ile dostawca A przewozi przedmiot dostawy do kraju samodzielnie (dostawa przewozowa) lub zleca transport osobie trzeciej (np. spedytorowi) (dostawa wysyłkowa). Ta sama zasada obowiązuje, kiedy pośrednik B przewozi towar do odbiorcy C lub zleca jego transport. Jeżeli te warunki są spełnione, ma to następujące konsekwencje:

- w zgłoszeniu celnym należy wpisać jako importera pośrednika B i jako odbiorcę - odbiorcę C;
- w przypadku importu towarów podatek importowy oblicza się od wynagrodzenia w miejscu przeznaczenia w kraju, które pośrednik B uiszcza lub musi uiścić zagranicznemu dostawcy A;
- pośrednik B może wnioskować o zwrot pobranego przez Szwajcarską Administrację Celną podatku importowego w rozliczeniu okresowym ze Szwajcarską Administracją Podatkową lub Administracją Podatkową Księstwa Liechtensteinu jako podatku naliczonego, o ile ma takie prawo;
- pośrednik B musi zapłacić podatek od wszystkich dostaw, które wykonuje towarami importowanymi do kraju w Szwajcarskiej Administracji Podatkowej lub Administracji Podatkowej Księstwa Liechtensteinu.

Posiadacz oświadczenia o podporządkowaniu, przez którego złożony wniosek został rozpatrzony pozytywnie, ma prawo do zastosowania lub niezastosowania tego uproszczonego postępowania w przypadku każdego konkretnego importu na podstawie dostawy przewozowej lub wysyłkowej. Jeżeli pośrednik B w przypadku dostawy przewozowej lub wysyłkowej nie chce zastosować swojego pozytywnie rozpatrzonego przez Szwajcarską Administrację Podatkową lub Administrację Podatkową Księstwa Liechtensteinu oświadczenia o podporządkowaniu, musi w momencie importu zawrzeć na rachunku do swojego odbiorcy informację o niezastosowaniu oświadczenia. Niezastosowanie oświadczenia powoduje, że odbiorca C jest importerm i odbiorcą towarów, a podatek importowy oblicza się od wynagrodzenia w miejscu przeznaczenia, które odbiorca C uiszcza lub musi uiścić pośrednikowi B.

Według Szwajcarskiej Administracji Podatkowej lub Administracji Podatkowej Księstwa Liechtensteinu miejsce dostawy nie jest przenoszone do kraju, jeżeli odbiorca C odbiera towar samodzielnie od dostawcy A lub zleca odbiór osobie trzeciej (np. spedytorowi) (dostawa odbiorcza).

4.6.2.2. Inna transakcja jako podstawa importu

Jeżeli towar jest importowany na innej podstawie niż import, importerm jest ten, kto bezpośrednio po imporcie w imieniu własnym może rozporządzać towarem w celach gospodarczych, tj. używać go, zużywać lub dalej zbyć również w imieniu własnym.

Inaczej jest w przypadku przedmiotów, które są importowane jedynie w celu obrotu uszlachetniającego (także naprawy) i następnie dalej eksportowane. Importerm wówczas może być ten, kto importowany towar uszlachetnia lub naprawia.

Podatek importowy oblicza się według wartości rynkowej importowanego towaru w miejscu przeznaczenia w kraju (patrz punkt. 4.6.4)

4.6.3. Wynagrodzenie / wartość rynkowa

4.6.3.1. Zasady

Podatek importowy oblicza się:

- od wynagrodzenia, jeżeli towar jest importowany jako wykonanie transakcji zbycia lub komisju;

- Do wynagrodzenia zalicza się wszystko to, co importer lub osoba trzecia w jego imieniu uiszcza lub musi uiścić za towary. Wynagrodzenie obejmuje także zwrot wszystkich kosztów nawet, jeśli wystawiono za nie osobno rachunek;

- od wynagrodzenia za dostawy na podstawie umów o dzieło lub za prace wykonane w kraju, wykonywanych z użyciem importowanych towarów i przez osoby niezarejestrowane w kraju w rejestrze podatników VAT (przykładowo montaż importowanej kuchni, montaż importowanego domu gotowego, naprawy i prace konserwacyjne w domach z użyciem importowanych towarów, instalacja importowanego oprogramowania u klienta);

- od wynagrodzenia za prace, które artysta malarz lub rzeźbiarz zlecił wykonać osobom trzecim za granicą w dziele sztuki wytworzonym przez niego i zwolnionym od podatku w momencie importu;

- od wynagrodzenia za używanie przedmiotów w kraju, które zostały importowane po postępowaniu celnym dotyczącym tymczasowego stosowania;

- od wynagrodzenia za wykonane za granicą prace w przedmiotach, które po postępowaniu celnym dotyczącym tymczasowego stosowania lub po postępowaniu celnym pasywnego obrotu uszlachetniającego są eksportowane i odesłane do odbiorcy w kraju w ramach umowy o dzieło;

- od wynagrodzenia za prace wykonane za granicą w przedmiotach, które w celu obrotu uszlachetniającego w ramach umowy o dzieło po procesie eksportowym zostały przewiezione za granicę i odesłane do nadawcy w kraju;

- od wartości rynkowej w pozostałych przypadkach.
- Jako wartość rynkowa traktowana jest wartość, jaką importer musiałby zapłacić niezależnemu dostawcy w kraju pochodzenia towarów na etapie importu, w momencie powstania długu podatku importowego pod warunkiem stosowania zasad wolnej konkurencji, aby otrzymać takie same towary.

4.6.3.2. Nietraktowane jako wynagrodzenia

Do wynagrodzenia nie należą kaucje zwrotne za opakowania i zbiorniki. Kaucja obliczana jest zwykle za opakowania i zbiorniki, które są stosowane wielokrotnie (np. skrzynki, butelki po wodzie mineralnej, skrzynki na napoje, skrzynie paletowe, butelki szklane). Jeżeli za zwrot opakowań lub zbiorników wymagana jest kaucja (depozyt), która jest zwracana w przypadku oddania opakowań, ten element kosztów nie należy do postawy obliczenia podatku importowego. W tym celu spełnione muszą być następujące warunki:

- opakowanie lub zbiornik oddawane są razem z towarem, który jest ich zawartością;
- podczas oddania opakowania lub zbiornika kaucja obliczana jest oddzielnie;
- kaucja jest zwracana przy zwrocie opakowania lub zbiornika.

Jeżeli za opakowanie nalicza się wynagrodzenie, którego wysokość uzależniona jest od czasu użytkowania opakowania, nie można mówić o oddaniu opakowania za kaucją, lecz o przekazaniu opakowania na podstawie umowy najmu. Opakowanie oddaje się zatem nie w ramach dostawy zapakowanego towaru. Z tego powodu mamy do czynienia z niezależnym od dostawy towarów świadczeniem. Podatek importowy oblicza się w tym przypadku według stawki normalnej od wartości rynkowej opakowania w miejscu przeznaczenia.

4.6.4. Koszty transportu i wszystkie związane z tym świadczenia do miejsca przeznaczenia w kraju

4.6.4.1. Zasady

Koszty transportu (przewóz lub wysyłka) i wszystkie z tym związane świadczenia (koszty dodatkowe; patrz punkt 4.6.4.2) do miejsca przeznaczenia w kraju (patrz punkt 4.6.4.3) są częścią podstawy obliczenia podatku importowego.

Wynagrodzenie lub wartość rynkową należy zgodnie z punktem 4.6.3 powiększyć o koszty dodatkowe poniesione do miejsca przeznaczenia w kraju, o ile nie są one już w niej zawarte.

4.6.4.2. Koszty za przewóz lub wysyłkę i wszystkie z tym związane świadczenia (koszty dodatkowe)

W związku z przewozem lub wysyłką spedytor i / lub przewoźnik (przenośnik) świadczy określone usługi. Obejmują one następujące świadczenia:

- świadczenia przewozowe i ubezpieczeniowe (z tego tytułu powstają koszty przewozu, włącznie z czynnikami kosztów jak: zależne od świadczenia opłaty od ciężkiego transportu drogowego, koszty chłodzenia, ubezpieczenie transportowe, najem kontenerów itd.);
- czynności dodatkowe działalności transportowej (załadunek i rozładunek, składowanie tymczasowe, rozpakowanie, ponowna dystrybucja, przepakowanie, przekładanie, zmiana opisu opakowania, etykietowanie, sortowanie);
- świadczenia związane z wymierzeniem podatku (zgłoszenie celne do importu i eksportu, świadczenia zaliczkowe i inkaso, rejestracja, itd.).

Wszystkie koszty za te świadczenia do miejsca przeznaczenia w kraju (koszty dodatkowe) są częścią składową podstawy obliczenia podatku importowego i bez względu na to na czyje zlecenie są świadczone (dostawcy czy importera). Jeżeli są one świadczone w kraju przez podatnika, jest on zwolniony od podatku importowego, o ile może on udowodnić, że świadczenia zostały wykonane w związku z importem towarów.

4.6.4.3. Miejsce przeznaczenia w kraju

Miejscem przeznaczenia w kraju jest miejsce, do którego towary muszą być dostarczone w momencie powstania długu podatku importowego (patrz punkt 4.8) stosownie do wysyłającego, importera lub odbiorcy. Wszystkie koszty dodatkowe (punkt 4.6.2) do tego miejsca są częścią podstawy obliczenia podatku importowego.

Dług podatku importowego powstaje w tym samym momencie jak dług celny.

Przykłady:

- Towary są dostarczane z zagranicy w ruchu drogowym lub żegluga do kraju i opodatkowane do importu w punkcie odprawy celnej na granicy (przewiezienie do ruchu wolnocłowego).

Dostawca zagraniczny zleca spedytorowi odbiór towarów od niego w Monachium i transport do klienta w Bernie. Spedytor zgłasza je w punkcie odprawy celnej na granicy do wymierzenia podatku importowego. Na podstawie tego faktu, w momencie powstania długu podatku importowego, Berno jest decydującym miejscem przeznaczenia w kraju. Koszty usług świadczonych przez spedytora (transport, ubezpieczenie, clenie, itd.) do Berna są częścią składową podstawy opodatkowania podatku importowego i tym samym muszą być opodatkowane przez Szwajcarską Administrację Celną. W kraju te świadczenia są zwolnione z podatku krajowego.

- Towary są dostarczane z zagranicy drogą powietrzną i po lądowaniu opodatkowane do importu w punkcie odprawy celnej na lotnisku (przewiezienie do ruchu wolnocłowego).

Zagraniczny wysyłający zleca spedytorowi przewóz towarów drogą powietrzną z Tokio na lotnisko w Zurychu. Importer zleca innemu spedytorowi opodatkowanie importu i transport do siedziby firmy w Lugano. Podatek za towary wymierzany jest w punkcie odprawy celnej na lotnisku w Zurychu. W momencie powstania długu podatku importowego Lugano jest decydującym miejscem przeznaczenia w kraju. Koszty usług świadczonych przez obu spedytorów do Lugano (transport Tokio - Zurych, wymiar podatku do importu, Transport Zurych - Lugano, itd.) są częścią składową podstawy opodatkowania podatku importowego i tym samym muszą być opodatkowane przez Szwajcarską Administrację Celną. W kraju te świadczenia są zwolnione z podatku krajowego.

- Towary z zagranicy przewożone są z zagranicy przez punkt odprawy celnej na granicy lub w drogą powietrzną po lądowaniu w punkcie odprawy celnej na lotnisku w postępowaniu celnym z dozorem celnym (np. postępowanie tranzytowe, postępowanie celne dotyczące czasowego używania)

Importer zleca spedytorowi odbiór towarów w Paryżu, postępowanie celne dotyczące czasowego używania i transport do Berna. Spedytor zgłasza towary w punkcie odprawy celnej na granicy do postępowania celnego dotyczącego używania przez okres tymczasowy. W momencie powstania długu podatku importowego Berno jest decydującym miejscem przeznaczenia w kraju. Koszty usług świadczonych przez spedytora do Berna (transport Paryż - Berno, wymiar opodatkowania, itd.) są częścią składową podstawy opodatkowania używania warunkowo

dłużnego podatku importowego po postępowaniu celnym dotyczącym czasowego używania. W kraju te świadczenia są zwolnione z podatku krajowego.

- Towary importowane z zagranicy są objęte postępowaniem celnym z nadzorem celnym (np. postępowanie tranzytowe, postępowanie celne dotyczące tymczasowego używania, postępowanie składowania celnego [otwarty skład celny] lub są składowane w składzie wolnoctwowym; te towary są opodatkowywane podatkiem importowym (przewóz do ruchu wolnoctwowego).

Zagraniczny wysyłający zleca spedytorowi odbiór towarów od niego w Mediolanie i składowanie ich w kraju. Towary są przewożone przez granicę celną w postępowaniu tranzytowym do Berna i tam składowane w otwartym składzie celnym spedytora. Po dwóch miesiącach towary zostaną na zlecenie zagranicznego wysyłającego (dostawcę) opodatkowane podatkiem importowym i przewiezione do Sionu, gdzie zostaną wydane klientowi dostawcy. W momencie powstania długu podatku importowego Sion jest decydującym miejscem przeznaczenia w kraju. Koszty usług transportowych świadczonych przez spedytora do (transport Mediolan – Berno, Transport Berno – Sion, itd.), koszty składowania, jak również koszty związane z opodatkowaniem w postępowaniu tranzytowym i imporcie są częścią składową podstawy obliczenia podatku importowego. W kraju te świadczenia są zwolnione z podatku krajowego.

4.6.4.4. Rozgraniczenie między podatkiem krajowym i podatkiem importowym w przypadku opodatkowania kosztów dodatkowych

W przypadku importu towaru opodatkowane są również koszty dodatkowe do miejsca przeznaczenia w kraju, do którego towar w momencie powstania zobowiązania podatku importowego stosownie do wysyłającego, importera lub odbiorcy ma być transportowany. Ponieważ świadczenia logistyczne, które są objęte w podatkiem importowym są zwolnione z podatku krajowego (art. 23 ust. 2 punkt 5 szwajcarskiej ustawy o podatku VAT [MWSTG]), definicja miejsca przeznaczenia jest ważna także dla celów podatku krajowego.

Miejsce przeznaczenia uzależnione jest od tego,

- kto przejmuje lub zleca przejęcie opodatkowania importu i
- kto po opodatkowaniu importu wykonuje dalszy transport lub zleca jego wykonanie.

Rozróżnia się między następującymi sytuacjami:

- Wysyłający lub osoba trzecia (np. spedytor), której wysyłający zlecił wysyłkę załatwia procedurę opodatkowania podatkiem importowym towaru i przekazuje go po opodatkowaniu importerowi / odbiorcy w miejscu, gdzie odbyło się opodatkowanie.

Miejsce przeznaczenia w kraju to miejsce, gdzie wysyłający lub osoba trzecia, której wysyłający zlecił wysyłkę, przekazuje opodatkowany towar importerowi lub odbiorcy.

- Wysyłający lub osoba trzecia (np. spedytor), której wysyłający zlecił wysyłkę załatwia procedurę opodatkowania podatkiem importowym towaru i jego dalszy transport w kraju.

Miejsce przeznaczenia w kraju to miejsce, do którego wysyłający lub osoba trzecia, której wysyłający zlecił transport, ma przetransportować importowany towar po procedurze opodatkowania podatkiem importowym. Wysyłający lub zaangażowana przez niego osoba trzecia może opodatkowany towar tymczasowo składować w kraju aż do miejsca przeznaczenia w kraju lub zlecić transport podwykonawcy. Te procesy nie mają wpływu na miejsce przeznaczenia.

Jeżeli wysyłający jest tą samą osobą, jak importer, obowiązują następujące punkty.

- Importer lub zaangażowana przez niego osoba trzecia (np. spedytor) załatwia procedurę opodatkowania podatkiem importowym towaru i przekazuje go po wymi

Ostatnia aktualizacja: 30.09.2014

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego